

Filozófiai bevezető kurzus

Filozófiai és önismereti tanfolyam pszichológiai gyakorlatokkal a mindennapokra

GYŐR

2011. február 28. hétfő, 17.30

Az Új Akropolisz győri központja, Babits M. u. 16.

SZÉKESFEHÉRVÁR

2011. március 1. kedd, 18.30

Az Új Akropolisz székesfehérvári központja, Helyőrségi Klub, Malom u. 2.

A filozófia mint életmód

- **Etika**
Az ember mint mikrokozmosz: részeink és működésünk
Ok-okozati törvényszerűség a kozmoszban és az életünkben: a karma tana
A reinkarnációról Keleten és Nyugaton
Mi az emberhez méltó boldogság?
Mire tanít a szenvedés?
- **Filozófiai politika**
„Ember embernek farkasa”?
A totalitarizmus és az együttélési nehézségek
A különbözőség gazdagít – az igazságosság a görögöknél és az egyiptomi gyakorlatban
Megvalósítható-e az ideális állam? – Konfuciusz és Platón elvei nyomán
Az oktatás és nevelés fontossága a társadalmi értékek megőrzésében
- **Történetfilozófia**
A történelem logikája
Időn és történelmen túl: a mítosz ereje
Az örök visszatérés mítosza, az idő ciklikus felfogása
Korunk válsága – új középkor
- **Pszichológiai gyakorlatok**
A kurzust a test, az energia, az érzelmek és a gondolatvilág megismerését elősegítő gyakorlatok egészítik ki.

Belépődíj: havonta 2500 Ft, diákoknak 2000 Ft. Az első alkalom díjtalan.

Miért kopnak el az álmok?

Néha jó, ha az ember újra felteszi magának azokat a kérdéseket, amelyek a filozófia útján tett első lépéseikor foglalkoztatták. Elsősorban azért, hogy szemügyre vegye az összegyűlt tapasztalatokat, és hogy megbizonyosodjon arról, hogy szellemi viszonyulása lényegében ugyanolyan maradt-e.

Évekkel ezelőtt gyötört a „nagyobbak” magabiztossága, akik rövid életet jóstoltak legszebb álmaimnak, egy másfajta, jobb, mélyebb és tartalmasabb életre való törekvéseimnek. Akkoriban arra oktattak engem – és attól félek, sokakat, akik hasonló helyzetben vannak –, hogy az eszmék arra jók, hogy tartalmasabbá tegyék a fiatalok éveket, hogy meggyújtsák a cselekvés első tüzeit. De azután az élet a maga követelményeivel, rutinjával és kiábrándultságával megteszi a magáét, hogy ezeket az eszméket gyakorlatiasabb és konkrétabb célkitűzések váltsák fel.

Azokban az időkben lázadtam ezek ellen az állítások ellen, és ezt teszem a mai napig is. Régebben a fiatalság frissen ébredt erejével álltam ellen, ma pedig saját tapasztalataimmal felvértezve, mert megbizonyosodtam arról, hogy az előző generációk erősnek tűnő regulái nem is voltak annyira szilárdak.

Vannak azonban olyan tények, amelyek miatt a régi kérdések mégis jogosnak tűnnek. Azok közül az idealisták közül, akik az első éveikben mind „megváltanak a világot”, évek múltával nem mindenki tart ki ugyanaz a lendület. Miért kopnak el az eszmények és a legszebb álmok? Mi történik azokkal, akik engedik,

hogy a legjobb részük útközben hanyatlásnak induljon?

Ma úgy válaszolok erre, hogy csak az kophat el, ami múltékony természetű. Természetes, hogy anyagi testünk veszít frissességéből, hogy az energia, amely az anyag egyik formája, egyre fogy. Ez a törvény áthat mindent, ami megnyilvánult ebben a kézzelfogható világban. De ha elemelkedünk ettől, és az ember egyre finomabb szintjeihez érünk, mint amilyenek a gondolatok és a magasztos álmok, ha egyre kevésbé kell az anyagra támaszkodnunk, vajon itt nem tehetnénk szert nagyobb tartósságra?

Ezzel nem azt állítom, hogy értelmetlen statikusságra kellene törekedni, vagy elvárni, hogy a mentális és érzelmi sémák mindig változatlanok maradjanak. Nem. Ahogyan a testek is alkalmazkodnak az élet hozta szükségletekhez – az élet ezen keresztül nyilvánul meg –, idővel a gondolatok és álmok is éppúgy változhatnak. Mindez azért történik, hogy a tapasztalás során egyre nagyobb tökéletességet és kifinomultságot érhessünk el, és nem azért, hogy szétszóródjanak, mint a por, elvássanak, mint az elnyűtt cipő, elsüllyedjenek, mint a léket kapott

Szophia Filmklub Iszony

BUDAPEST

2011. március 5. szombat, 16.00

*Az Új Akropolisz Központja,
Rigó utca 6-8.*

A 110 éve született Németh László regényéből készült magyar filmdráma két, egymástól elidegenedő ember ellentmondásos viszonyát, és kapcsolatuk kudarcát ábrázolja. Jól mutatja a történet, milyen hatása van a társadalmi konvencióknak és szokásoknak egy önállóságra és tisztaságra törekvő lélekre.

Belépődíj: 800 Ft, kedvezménnyel 600 Ft.

Atlantisz

PÉCS

2011. március 10. csütörtök, 18.00

Civil Közösségek Háza, Szt. István tér 15.

Nem ez az első válságkor az emberiség történetében. Platón *Kritiasz* című írása őrizi, részben mítikus formában, hogy milyen erkölcsi és anyagi magaslatról zuhant alá az atlantiszi civilizáció. Hogyan tanítanak a mítoszok? Mi a válságkorok közös jellemzője, akár évezredek távolságában? Mit mond a kontinensvándorlás és -egyensúly elmélete?

A belépés díjtalan.

Filozófia mint életmód

„Ha arra törekszel, hogy az örök mértéket kövesd: ne botránkozz azokon, kik nem erre igyekeznek, hanem törekvéseik ingadozva ágaznak a sokféle véges és változó mérték között. Ne azt nézd, hogy mijük nincsen, hanem hogy mijük van; mert még a legnyomorultabbnak is van olyan lelki kincse, mely belőled hiányzik. Kifogásolni, fölényeskedni bárki tud; tanulj meg mindenkitől tanulni.”

(Weöres Sándor)

hajó, vagy szétmálljanak, mint a porladó fal...

Miféle álmok és gondolatok azok, amelyeket az idő így fel tud őrölni? Tán annyira törékenyek lennének, mint a test anyaga, vagy még annál is erőtlenebbek, hogy még egy emberöltőig sem tudnak fennmaradni? Tán ábrándok, délibábok, árnyak csupán, amelyekhez tudatlanságukban egyesek ragaszkodnak egy ideig, hogy az illúziók kártyavárának majdani összedőlésekor kiábránduljanak?

Olyan példák is akadnak azonban, amelyek teljesen ellentétesek az eddig említettekkel. Mennyire mások azok az álmok, amelyek legyűrik az élet és a halál akadályait, amelyek kitartóan újra és újra felragyognak, mint a kelő Nap? Mit mondjunk azokról a szilárd nézetekről, amelyek egy egész életen át fennmaradnak, és amelyek eléggé stabilak ahhoz, hogy másoknak is ihletet adjanak? Milyen más fából faragták volna azokat a tudósokat, akik fáradhatatlanul kutatnak, és egymásnak adják tovább a törekvéseik és erőfeszítéseik stafétabotját, amíg csak el nem érik céljaikat? Nem ebből az anyagból gyúrták magukat a misztikusokat is, akik mindenben és mindennél jobban szeretik Istent? Nem ugyanilyenek-e a Rómeók és Júliák, Parisok és Helénák? Vagy a választott művészetükbe örökké szerelmes művészek, és az örök bölcsességet fáradhatatlanul

követő filozófusok?

Akkor hogyan lennének dolgok a finomabb szinteken, amelyek szilárdak, tartósak, maradandóak! Természetesen léteznek ilyenek, és persze, hogy valóságosak! Csupán tudni kell élni velük és nem szabad engedni, hogy a hamisságok megtévesszenek és az élet próbái megtörjenek. Semmilyen igazán értékeshez nem juthatunk el erőfeszítés nélkül, és nincs az az álom vagy nézet, amely annyira értékes lenne, hogy egész utunkon végigkísérhetne, amely magától jönne, győzelem és az azt megelőző belső harc nélkül.

Az, ami elkopik, magán viseli a mulandóság jegyeit. Hagyjuk, hadd kopjon el, kövesse a sorsát, mi pedig igyekezzünk inkább megőrizni azt, ami kincset és támaszt jelenthet egész életünkben, minden életünkben.

Vizsgáljuk meg minden nap, hogy életünk részei mennyire állandóak, és tegyük állandóvá mindazt, ami szellemileg táplál bennünket. Építsünk világokat gondolatokból és álmokból, amelyek velünk maradhatnak időnk lejártáig. Sőt annál is tovább, hogy újra találkozassunk velük, amikor majd eljön számunkra az idő – mint ahogyan minden számúra –, hogy újrakezdhessük utunkat és felismerhessük önmagunkat.

Delia Steinberg Guzmán

Az Új Akropolisz nemzetközi elnöke

Ajánljuk

Liszt Ferenc emlékévé 2011

Az 1811-ben született Liszt Ferenc, korának ünnepezt „sztárja”, valódi csillaga volt a 19. századi Európa zenei életének. A virtuóz világfi, ugyanakkor elmélyült művész keresztül-kasul beutazta a kontinenst, és mindenütt otthon volt, mert a muzsika volt az otthona. Bár csak idősebb korában kezdett magyarul tanulni, nélküle nem jött volna létre a budapesti Zeneakadémia, és óriási jelentőségűek voltak hazájában tett koncertkörútjai és zenepedagógiai munkássága is. 2010 őszén az UNESCO magyar javaslatra nemzetközi Liszt-évnek nyilvánította 2011-et. Így a zeneszerző születésének kétszázadik évfordulója kiváló alkalom a kalandos életpálya, és persze főképp a gazdag életmű alaposabb megismerésére hazánkban és a világon egyaránt. A kapcsolódó programokat és eseményeket a Liszt-év hivatalos honlapján kísérhetjük figyelemmel: www.liszt-2011.hu

A Tavasz

Ma láttam a Tavaszt. Láthattam volna eddig is minden évben, de felgyorsult életritmusunk miatt elmosódnak előttünk a természet legkülönlegesebb csodái.

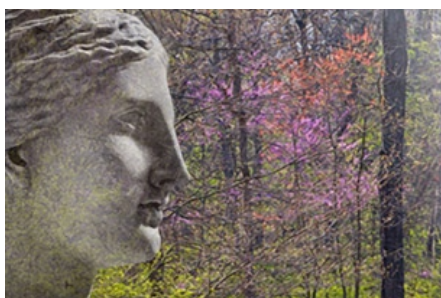
A Tavasz, amelyet ma láttam, fénylő, finom hálóként nyújtózott el a fák között. Átadtam magam a képzeletemnek, és ez a ragyogó látvány nyomban elélem idézte azokat a finom vonásokat, amelyekkel Botticelli ruházta fel saját Tavaszát. A képzeletvilág szülte varázslat nyomán a Tavasz felém fordult, és tanítása megelevenedett előttem.

Az álom és a halál hasonlóságára emlékeztetett, arra, hogy Ő hogyan képes legyőzni egyiket is, másikat is. Hogy ott, ahol azt hisszük, már mindennek vége, élénk tárul a feltámadás csodája.

A Nap rejtélyéről szóló régi hagyományokra emlékeztetett: a tavasz első napjának első napsugara (valójában ez az év első napja) magával hozza az új, a tiszta és a jó különös erejét. Hosszú idő után ez az első fellélegzés, a hosszan tartó sötétség után ez az első fény sugar.

A szépség értékére emlékeztetett, de nem valamiféle hivalkodó, hanem visszafogott, sejtelmes szépségére, amely tavaszias, zsendülő, egyszerű és természetes. És felismertem benne a Tavaszt, a Nőt, a Szépséget, és hogy minden nőnek – hiszen lánya mind – utánoznia kellene Őt lélegzetelállító esztétikájában.

Az ébredés mosolyára emlékeztetett, amely olyan, mint a kisgyermek első

mosolya, ahogy reggel kinyitja a szemét. Ó, milyen sokat ér a mosoly ebben a világban, amelyet a szenvedés és bánat dermesztő tele nyomorgat!

A kedves és gyöngéd tettek melegségére emlékeztetett; hogy van lehetőség segítenünk és támogatnunk mindenkit, akinek szüksége van rá; hogy ne takarékoskodjunk nemeslelkűségünkkel.

Ekkor megtanultam még valamit az örökkévalóság rejtélyéről: a szépség, a gyöngédség, a tisztaság és a nagylelkűség mind az öröklét ismertetőjegyei. Az örökkévalóság nem egy végtelen, búskomor, rideg űr, ahol nem tehetünk mást, mint hogy múlni hagyjuk az órákat. Az örökkévalóság az állandó újjászületés, amelyben percről percre újra felébredünk, és minden pillanatban képesek vagyunk újrakezdeni.

A Tavasz örök: évente egyszer eljön hozzánk, és láthatóvá válik a fényben és a virágokban, a melegségben és a hangokban. De ez az egyszeri megnyilvánulása is elég, hogy az év többi napján megőrizzük titkának magját: felébredni minden reggel, élni minden nap, kihasználni minden órát, és megőrizni a naponkénti újjászületéshez szükséges frissességet; egy lépéssel közelebb jutni a teljességhez, amelyet az éves ciklusban nyárnak hívnak.

Hozzánk, akik járjuk az utat, hozzánk, akik csupán álmodhatunk a nyár tökéletes beteljesedéséről, hozzánk, akiknek még szükségük van a baráti kéz támogatására: mindannyiunkhoz érkezett el a Tavasz!

Delia Steinberg Guzmán
Az Új Akropolisz nemzetközi elnöke

Derékfájás 20 évesen???

BUDAPEST

2011. március 19. szombat, 16.00

Az Új Akropolisz Központja,
Rigó utca 6-8.

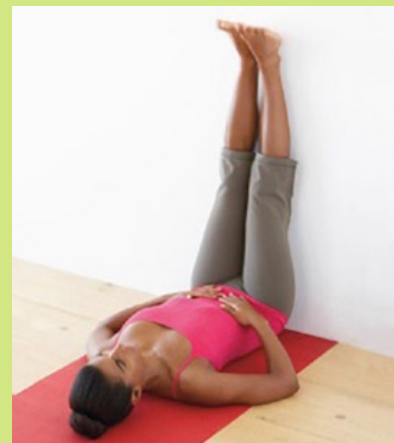
Előadás és praktikus pilates gyakorlatok ahhoz, hogyan tudod megőrizni szép tartásodat, és mit tehetsz az ellen, ha már kialakult a derékfájás.

- Az előadáson beszélgetünk a derékfájás fizikai, energetikai okairól, az érzelmek és gondolatok testünkre gyakorolt hatásairól.
- Pilates gyakorlatok segítségével praktikus tanácsokat adunk, hogy mit tehetsz a derékfájás megelőzéséért és a tartás hibák javításáért.

Az előadásra kényelmes ruhában gyere, amiben könnyedén tudsz mozogni a gyakorlatok alatt.

Jegyeket jelentkezési sorrendben, korlátozott számban tudunk adni, így kérünk, jelezd részvételi szándékodat az info@ujakropolisz.hu címen.

Belépődíj: 1200 Ft,
kedvezményel 800 Ft.

Az idő – barát vagy ellenség?

EGER

2011. március 23. szerda, 18.30

Az Új Akropolisz egri központja,
Gyóni Géza u. 30.

Farkába harapó kígyó, szárnyas Kairosz, Kronosz kaszával a kezében, Janus két arcával – mind igyekeznek megragadni az idő egy-egy oldalát. Egyszer elrepül, máskor olyan lassan telik, hogy magunk sem hisszük el, hogy véget ér valami.

„Nincs időm rá!” – hangzik a leggyakoribb kifogás, ha egy tevékenység kimarad az életünkéből. Mit rontunk el, ha újra és újra szűkében vagyunk? Hogyan válhat ellenségből barátunkká az idő? Ha megértjük az idő természetét és az időciklusok váltakozását, akár még a megújulás titkát is megsejthetjük...

Belépődíj: 600 Ft, kedvezményel 500 Ft.

Jorge A. Livraga: A természetről és törvényeiről

„A természet állandóan teremt, de csak hasonlót, és sohasem engedi az egyformaságot. A teljesen azonos ismétlődések nem lennének gazdagok, hiszen nem hoznának új tapasztalatokat.”

„A természet egységes, de mi szétzabdaljuk, és amikor már miszlikre hullik kezeink között, akkor kezdjük siratni, hogy élettelenné vált, miközben Istent átkozzuk, amiért kietlené és meddővé tette. De jegyezzük

meg: mi magunk pusztítjuk el a természetet, és mi magunk kelthetjük újra életre. Egy napon testvérként egyesül majd tudomány és vallás, hogy együttesen elérjék ezt a célt.”

„A minden évben visszatérő tavasz az Isten szeretetének a jele, aki soha nem felejt, és aki jószágos és erős kezével felemeli az árnyékban tévelygő utolsó lényt is, és átlényegítve kivezeti a fényre. A sötét mag zöldellő növényé alakul és felemeli

bimbófejét. Újra a létezésének értelmet adó, függőleges irányba tör, kivezető utat keresve a fekete rögök közül, ahol fogva tartotta a tél.”

„A tűz mindenben benne van. Elég csak összedörzsölni a kezünket, és máris felizzik.”

„Leesik egy falevél, átsuhan egy hullócsillag az égen, és mi vagy észrevesszük, vagy elillan. Minden lehetőség egyszeri.”

A HÓNAP REJTÉLYE

Márciusi kvízfeladványunk:

1. Seneca egy ízben vendégségben volt egyik barátjánál, mikor a házigazda egyik szolgája ügyetlenül eltört egy ritka és értékes vázát. Egy pillanatra feszült csend lett. Mit tett ekkor a házigazda?

- Egy percre elgondolkodott, majd felkiáltott: „Nézzétek! Így múlik el a világ dicsősége! Ne fecséreljétek drága időtöket anyagi javak hajszolására, inkább pusztítsuk el a többit is!” Majd jó példával járva elől maga is törni-zúzni kezdte érték tárgyait. Nem sokkal ezután megvilágosodott.
- Nem csinált semmit, majd amikor vendégei megkérdezték, hogy lehet, hogy még csak meg sem szidja a szolgát, azt felelte: „Most nem, mert most mérges vagyok.”
- Azonmód összeragasztatta szolgájával a vázát, majd mikor az végzett a hosszadalmas munkával, botjával egy suhintással dirib-darabra törte, miközben így szidta ügyetlen szolgát: „Most talán megtanulod megbecsülni más munkáját!” Majd újra összeragasztatta és újra összetörte mondván, ismétlés a tudás anyja.

2. Buddha, mielőtt megvilágosodott az aszketizmus útját járta. Testét annyira képes volt uralni, hogy egy szem rizs egész napra elég volt neki. Egy nap azonban mégis elfogadott egy tálka tejet. Ezt látva aszkétáitársai így szóltak: „Gautama letért az útról!” Miért fogadta el Buddha a tejet?

- Titokban igazából előtte is evett, a környékbeli pásztorok csempészték neki ételt mindennap. Ennél az esetről valójában csak lebukott.
- A történetet egy másik síkon kell értelmezni. Buddha szelleme a meditációs gyakorlottság segítségével messze ellebegett, s így magára hagyott teste, a szellem távollétét kihasználva, mohón magába tömte az ételt.
- Buddha megértette, hogy egyetlen szélsőség sem vezet eredményre. A hárfahúr példájával élve: sem a túlfeszített, sem a túl laza húr nem alkalmas a hárfajátékra.

3. Diogenészről, a künikosz filozófusról számos történet maradt fenn. Az egyik így szól: Diogenész fényes nappal, lámpással a kezében járkált a piacon, s közben így kiáltozott: „Embert keresek! Embert keresek!”. Miért cselekedett így?

- Diogenész célja az emberek meghökkentése, kizökkentése volt. Mivel akkoriban már jócskán romlásnak indult az erkölcs, a cinikus filozófusok polgárpukkasztó módon igyekeztek felrázni őket.
- Egy hatalmas félreértésről van szó. Diogenész tényleg embert keresett, de csak, hogy segítsen neki néhány zsák búzáat elcipelni. Mivel az emberek az évenkénti cirkuszi játékokra siettek inkább, amit Diogenész szívből utált, ő maga csinált cirkuszt: lámpást gyújtott fényes nappal.
- Pár évvel ezelőtt brit tudósok feltárták a filozófus különös viselkedésének okát. Diogenész egy ritka betegségben, *morpheus symmenthicus*ben szenvedett. Ez a betegség keveri az álom és ébrenlét állapotait (az alvajárással ennek egy enyhébb változata). Diogenész biológiai órája felborult és félig önkívületi állapotban nagy derűtséget okozott az agóráján.

Írd meg nekünk tippjeidet. A helyes megfejtők között jegyeket sorsolunk ki egy tetszés szerinti programunkra, vagy választhatnak egyet Fortuna füzetek közül.

Februári kvízünk helyes válaszai a következők: 1. a, 2. b, 3. a